

zak steken, dat van een samenwerking met burgerlijke partijen, zooals door de Fransche communisten geeischt, natuurlijk geen sprake kon zijn. Evenals tot 1932 het "sociaal-fascisme" is thans het "eenheidsfront" de basis der Communistische politiek geworden. Naar aanleiding van de eenheidsfront-demonstraties op de 1ste Mei, heeft Bela Kun in een uitvoerig artikel in Nr. 11 van de "Communistische Internationale" de tactiek en het succes van de Communistische Partijen uiteengezet. Met betrekking tot Duitschland schreef hij: Wanneer de meerderheid van het bestuur der Praagsche SPD er openlijk naar streeft om de oorlogspolitiek van Hitler-Duitschland te ondersteunen, teneinde zoodoende weer in genade te komen, is het noodzakelijk, dat de Communisten een zeer innig contact met de linksche leden en groepen der SPD zoeken, dat "het eenheidsfront meer naar buiten blijkt" en dat de "druk der massa's op het Praagsche SPD-bestuur versterkt wordt." Deze interessante uitlatingen bewijzen in de eerste plaats, dat het er met de arbeid van de Deutsche Communistische Partij slecht voor staat, anders zou hij zich niet tot het bestuur der SPD wenden, nadat zij, na Hitler's overwinning verklaard had, dat "de SPD de voornaamste vijand blijft." Zij bewijzen bovendien, dat de Comintern alleen maar "vecht" om een zekere invloed te krijgen op de laatste overblijfselen van een sociaal-democratisch apparaat, dat historisch gezien, eigenlijk al afgedaan heeft, en dat op het tijdstip, waarop Bela Kun zijn artikel schreef, juist een einde had gemaakt aan de strijd der "linksche" fractie, om haar aandeel in de miljoenen van het partij-bestuur, door deze fractie uit haar handelszaakje ter financiering van haar eigen verdiensten, ten koste van de Deutsche arbeidersmassa's, te gooien. De Gestaps heeft het illegale SPD-apparaat momenteel trouwens bijna geheel vernietigd, nieuwe massa-arrestaties verricht en zoodoende de oogst binnengehaald, die haar twee spionnen in de Deutsche centrale leiding der SPD reeds voorbereid hadden. Volgens betrouwbare inlichtingen heeft het SPD-bestuur thans heelemaal geen verbindingsen meer in Duitschland, terwijl het besloten heeft er ook geen meer te zoeken gedurende de eerstvolgende maanden.

Slot.

De buitenlandsche politiek der Sovjet-Unie heeft dus tot de militaire inschakeling in het systeem der imperialistische bondgenootschapspolitiek toe, haar weg consequent en geheel volgens de uit de Russische revolutie groeiende situatie gevolgd. Zij heeft de communistische partijen ten koste van het proletariaat, al naar de tijdelijke en kortstondige behoeften, die een dergelijke ontwikkelingstendens met zich mee bracht, tot een punt gebracht, van waaruit hun politieke liquidatie in het belang van een nationaal-reformistische sociaal-democratische politiek nog slechts een zuiver formeele kwestie is geworden. Dit geschiedt tegelijk met de onlangs begonnen, bedriegelijke oproeping tot een "eenheidsfront-enthousiasme" van een Europeesch proletariaat, dat in deze tijden van reactie en zich overal doorzettende contra-revolutie in een hoppelooze toestand van nationale beperking geraakt is. De volgende stap kan slechts een verdere afbrokkelende ineenstorting beteekenen.

Van een gezonde klasse-actie tegen de zich doorzettende praktische en ideologische ondergang merkt men momenteel in de landen in Europa nog niets. Het heeft er alle schijn van, dat de sociaal-democratie en het bolsjewisme hun vernietigende invloed op elke proletarische activiteit tot hun doodsbed zullen moeten behouden, alvorens een algemeene proletarische verandering mogelijk wordt. De wereld is echter dermate overbelast met economische en politieke moeilijkheden, tegenwerkende krachten en tegenstellingen, dat een dergelijke proletarische wending, op de lange duur, onvermijdelijk moet komen. De ruïne van de "oude" "arbeiders" "beweging" zal een wederopbouw ten zeerste bemoeilijken, doch er komt een tijd, dat zij haar niet meer kan tegenhouden!
